

1

בתי-המשפט

בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

בפני כב' השופט חאלד כבוב

ב"ש 92894/03

ב"ש 92896/03

המבקשת: מ ד י נ ת י ש ר א ל

על-ידי בא-כוחה - עו"ד ויסמונסקי.

נ ג ד

המשיב: איגור בן רוברט נחשונוב

על-ידי בא-כוחו - עו"ד משגב.

החלטה

1. 1 כנגד המשיב הוגש כתב-אישום ב-ת.פ. 40336/03 (מחוזי-ת"א), המייחס לו ביצוע
2 עבירות של גרם מוות ברשלנות, הפקרה לאחר פגיעה, נהיגה בזמן פסילה,
3 אי-עצירה ואי-מסירת פרטים ונהיגה ללא ביטוח באישום הראשון; ובאישום השני
4 מיוחסת לו עבירה של ניסיון להשמדת ראיה ושיבוש מהלכי משפט.
5
6 כמפורט בכתב-האישום, ביום 12.10.2003 סמוך לשעה 18:15, עת נהג המשיב
7 ברכב מסוג "B.M.W." בכביש מס' 20 בנתיבי איילון, מדרום לצפון, עמד על
8 אי-תנועה המנות, שעמד בצד הכביש ממתין לגרר לאחר שאופנוע עליו נהג
9 התקלקל ונוסק לשירותי גרירה. המשיב הגיע למקום, כאמור נוהג ברכבו, נוסע
10 בנתיב הימני מבין שני נתיבי הנסיעה, ולפתע, ללא כל סיבה מוצדקת, סטה ימינה,
11 תוך שחוא עולה על אי-תנועה, פוגע במנות, מפילו לכביש וגורם לו לפצעים
12 אנושים, שבחמשך גרמו לפטירתו.

בתי-המשפט

- 1 לטענת המבקשת, המשיב נחג ברכב אף שהודע לו, כמה ימים לפני האירועים נשוא
2 כתב-האישום, כי רשיון-נהיגתו נפסל.
- 3 עוד מפורט בכתב-האישום כי לאחר שפגע במנוח, יצא המשיב מהרכב, הבחין
4 במנוח שעודנו פצוע אנושות, נכנס חזרה לרכב, נמלט מהמקום מבלי שיוגש למנוח
5 כל עזרה ומבלי להשאיר את פרטיו במקום.
- 6 באישום השני מיוחסות למשיב עבירות של ניסיון להשמדת ראיה ושיבוש מהלכי
7 משפט, כאשר לאחר האירועים נשוא האישום הראשון הזעיק המשיב גרר לשם
8 העברת הרכב למוסד, וזאת כדי לתקן את הנזקים שנגרמו לרכב כתוצאה
9 מהתאונה, והכל בכוונה להעלים את נזקי התאונה.
10
11
- 12 **2.** בא-כוח המשיב, עו"ד משגב, חלק על קיומה של תשתית ראיינית שקושרת את
13 המשיב לעבירות נשוא כתב-האישום, אם כי לא חלק על עצם התאונה שגרמה
14 למותו של המנוח, אלא מיקד את טיעונו בשאלת הזיהוי.
- 15 עו"ד משגב, כעו"ד מקצועי, נתיק ומיומן, היה ער לעובדה שבתיק החקירה קיימות
16 ראיות לכאורה שקושרות את המשיב דווקא, אך ביקש במקרה זה מבית-המשפט
17 לבחון בזהירות המתחייבת את נסיבות האירועים, ובעיקר נוכח בדיקת זהות
18 הנפשות הפועלות שלכאורה מסרו את אותו מידע שהביא את המשטרה להגיש את
19 כתב-האישום כנגד המשיב ולא כנגד אחרים.
- 20 עו"ד משגב טען בפניי כי המשיב הוקרב על-ידי אחרים שעה שמסרו את שמו כמי
21 שנהג ברכב, בעוד שהמשיב לא היה זה שנהג ברכב, אך לאותם גורמים היה נוח
22 מאוד למסור למשטרה את שמו של המשיב, וזאת מתוך ידיעה שאם לא יעשו כן,
23 הם עלולים בעצמם להסתבך באישומים נשוא כתב-האישום.
24
- 25 **3.** דווקא נוכח טיעון זה של עו"ד משגב, מצאתי לבדוק ולבחון את חומר הראיות
26 בקפידה הנדרשת, אך למצער, אין ביכולתי לקבל את טיעונו של עו"ד משגב כבר
27 בשלב זה של הדיון, והרי בפניי מונח תיק חקירה ובו ראיות לכאורה הקושרות את
28 המשיב, ואין בידי לבחון כבר בשלב זה את מהימנות העדים והראיות, מלאכה
29 שתיעשה על-ידי המותב שישמע את התיק ותהיינה לו היכולות לבדוק טענות אלה
30 לאחר שמיעת העדים עצמם.
31
32

בתי-המשפט

4. 1 מצאתי לציין כי ראיתי בתיק את הודעתו של דוד זוארץ, שגם אם איננו הבעלים
2 הרשום של הרכב, הרי אין מחלוקת בדבר העובדה שהוא שימש בתפקיד של מנהל
3 עסקים במקום, וככזה, המשיב פעל בשירותו ועל-פי בקשתו.
4 מר זוארץ ציין בחקירתו במשטרה שהמשיב נהג לעשות שימוש ברכב לצורכי
5 עבודתו, כך היה באופן רגיל.
6 עיינתי גם בהודעתו שניגבו משני מאבטחים נוספים, שאחד מהם ראה את המשיב
7 במו-עיניו נוטל הרכב לידיו בשעת בוקר ונוהג בו, ואילו האחר אישר בחקירתו
8 במשטרה שלא ראה את המשיב מחזיר את הרכב בשעה 16:00, בתום משמרת
9 העבודה של המשיב.
10
5. 11 נכון שאין בתיק החקירה ראייה ישירה שעל-פיה ניתן לקבוע שהמשיב זוהה כמי
12 שנוהג ברכב בשעת התאונה הקשה, או ראייה אחרת לפיה המשיב נהג ברכב באותה
13 שעה; אך בחינת כל הראיות שישנן בתיק החקירה, אף אם הן ראיות נסיבתיות,
14 הביאתני לכלל מסקנה כי המשיב היה האדם שנהג ברכב.
15
16 בל נשכח, שסעיף 27ב' לפקודת התעבורה קובע את אחריותו של בעל הרכב או
17 המחזיק ברכב גם אחריות בפלילים לכל עבירה על-פי פקודת התעבורה, זולת אם
18 הוכיח למי מסר את הרכב.
19 בענייננו, קבעתי קיומן של ראיות לכאורה שהמשיב אכן נטל את הרכב לרשותו
20 וחזקתו בבוקר יום האירוע, לא השיב את הרכב בשעה 16:00 בתום משמרת
21 עבודתו, ולא מסר כל הסבר שיכול להניח את הדעת, שלא היה זה הוא שנהג ברכב.
22
6. 23 בחקירתו במשטרה, תחילה בתישואול, מסר המשיב שנהג ברכב עד השעה 16:00,
24 אך בהמשך, משנחקר חקירה נסמית, טען שפלל לא נהג ברכב.
25 המשיב גם מסר אליבי לפיו שהה בשעות הרלוונטיות במחיצת אישתו, חברו ואשת
26 החבר. אליבי שאמנם נתמך על-ידי אישתו של המשיב, אך חברו מציין שהוא שהה
27 במחיצת המשיב בשעה מאוחרת יותר.
28 אם לא היה די בגירסתו של החבר, הרי האליבי שמסר המשיב הופרך באופן נחרץ
29 באמצעות איכון מכשיר הטלפון הסלולרי שהיה ברשותו, וממנו ניתן להסיק באופן
30 חד-משמעי שהמשיב לא שהה בביתו בשעה הרלוונטית, אלא ערך מס' שיחות
31 טלפון ממקומות חקרויים למקום התאונה המצערת, בסמוך לפני התאונה ומיד
32 גם לאחריה.

בתי-המשפט

1 אמנם הועלתה טענה על-ידי עו"ד משגב שמדובר במכשיר טלפון סלולרי שהיה גם
2 בשימושם של אחרים, אך די להפנות בעניין זה לגירסת המשיב, לפיה הוא היה
3 היחידי שעשה שימוש במכשיר הטלפון הסלולרי הזה.
4 עוד ראוי לציין, שהמשיב התקשר בסמוך לאחר התאונה לבעל רכב גרר על-מנת
5 לגרור את רכבו, תוך שהוא מציין בפניו שהרכב היה מעורב בתאונה. אמנם בסופו
6 של דבר הרכב לא נגרר באותו יום אלא הובא באופן עצמאי לעסקו של הגרריסט
7 ומשם נלקח למוסד, אך אין ספק, שעצם עריכת שיחת הטלפון מאותו מכשיר
8 טלפון סלולרי שהוחזק על-ידי המשיב, אף הגרריסט, תוך ציון העובדה שהרכב היה
9 מעורב בתאונה, מחזקת באופן משמעותי את הראיות שיש בידי המבקשת, ראיות
10 שגם אילולא אותה שיחה, הייתי קובע שיש בהן כדי להקים את התשתית הנחוצה
11 לשלב זה של הדיון.
12
13 משקבעתי קיומן של ראיות לכאורה, הרי מחובת בית-המשפט לבדוק אם קיימת
14 עילת מעצר במקרה דין.
15 מדובר אמנם בתאונה לא מכוונת, שתוצאתה טראגית ופטאלית, תאונה שלא
16 מקימה עילת מעצר עצמאית; אך התנהגותו של המשיב בסמוך לאחר מעורבותו
17 בתאונה, שעח שירד מרכבו, ראה את המנוח שוכב פצוע אנושות, התעלם ממנו,
18 בחר לעלות לרכבו ולהמשיך בנסיעה, תוך שהוא נמנע מלהושיט כל עזרה או
19 להזעיק כל עזרה, יש בכל אלה כדי להצביע על זילות חיי אדם ומסוכנות
20 בלתי-מבוטלת מצידו של המשיב, אליהן מצטרפת העובדה שהמשיב נהג בזמן
21 פסילה, ובהמשך ניסה להעלים את הראיות ולשבש מהלכי משפט.
22
23 באי-כוח הצדדים הפנו אותי לפסיקת בית-המשפט העליון, כאשר כל אחד מפנה
24 לפסיקה שתומכת בעמדתו.
25 אינני יכול להתעלם מהעובדה שאין למשיב הרשעות קודמות. אף שנטען בפניי
26 על-ידי בא-כוח המבקשת כי שחרור המשיב עלול לשבש את הליכי המשפט
27 ושהמשיב עלול להימלט מאימת הדין ולפגוע בראיות, הרי לא הונחה בפניי כל
28 תשתית ראיינית התומכת בטענות אלה.
29 אמנם התנהגותו של המשיב לאחר האירועים היא התנהגות חמורה, שיש בצידה
30 זלזול נורא בחיי אדם, אך אין ללמוד מכך בהכרח על סכנה לשיבוש הליכי משפט
31 או להימלטות מאימת הדין, הגם שהמשיב ניסה להרחיק עצמו ככל יכולתו
32 מהאירועים נשוא כתב-האישום, לרבות תיקון הרכב.
33

בתי-המשפט

1 בא-כוח המשיב הציג לעיוני את החלטת בית-המשפט העליון ב-10072/02, 2
 בעניין אותו מקרה קצער של נאשם שנהג ברכבו בשעת לילה, לא הבחין בשתי 3
 בחורות צעירות, פגע בהן וגרם למותן ובהמשך ניסה להרחיק עצמו ככל האפשר 4
 מהרכב ומהאירוע עצמו, ואף שהוגש כנגדו כתב-אישום על גרם מוות ברשלנות, 5
 הפקרה ושיבוש מהלכי משפט, שוחרר בבית-המשפט העליון, בהסכמת המאשימה. 6
 מקרה נוסף שהוצג לעיוני הוא ב-7042/98; שגם בו יוחסו לאותו נאשם 7
 עבירות של הריגה, הפקרה, שיבוש מהלכי משפט ועבירות נוספות, ואף על-פי-כן 8
 הוכח בית-המשפט העליון על שחרורו של אותו נאשם, וזאת משום קביעתו 9
 שהסיכון הנשקף מפניו של אותו נאשם הוא סיכון של נהיגה, ואם שוללים אפשרות 10
 זו לאותו נאשם, הרי המסוכנות אינה מתקיימת יותר. 11
 למול החלטות אלה, הוגשו מסי החלטות על-ידי בא-כוח המבקשת, אמנם החלטות 12
 שבמרביתן הן יותר ישנות, בהן הוכח בית-המשפט העליון על מעצרו של נאשמים 13
 שהיו מעורבים בתאונות קטלניות ונהגו בזמן פסילה, הפקירו את הנפגעים וניסו 14
 לשבש הליכי החקירה. 15
 16
 17 9. בבואי לאזן בין האינטרסים הראויים, הרי לצד הנסיבות המחמירות והמסוכנות 18
 שבאופן התנהגות המשיב, נהיגתו בזמן פסילה, התנהגותו לאחר הפגיעה במנות, 19
 הפקרת המנות במקום אף מבלי לטרוח להזעיק עזרה, ניסיונו להעלים ראיות 20
 בהמשך, אי-הודאתו במשטרה הגם שידע היטב אודות הראיות שיש בידי 21
 המשטרה, יש בכל אלה להקים חוקת מסוכנות, שבדרך-כלל לא בנקל יצליח 22
 נאשם להפריכה. 23
 24 אך במקביל, קיימים שיקולים כבדי-משקל שלא ניתן להתעלם מהם, שמחזקים 25
 את עתירת בא-כוח המשיב לשחרור בתנאים מגבילים, הכל כמפורט להלן. 26
 מדובר במשיב שנעדר כל הרשעות קודמות, מעולם לא ריצה עונש מאסר ולא היה 27
 עצור, משיב נשוי העובד לפרנסתו, תיפקד באורח נורמטיבי, ויש לחניח שמעצרו 28
 אכן השיג את המטרה המבוקשת של העמדתו על חומרת התנהגותו. 29
 אינני יכול גם להתעלם מטענת בא-כוח המשיב, שניתן להשיג את מטרת המעצר 30
 על-ידי פסילת רשיון-נהיגתו של המשיב עד תום החליכים, כמו גם שחרורו בתנאים 31
 מגבילים של מעצר-בית מוחלט. 32
 33

בתי-המשפט

10. התלבטתי לא מעט בכל הקשור בתיק זה, ובסופו של דבר, הגעתי לכלל מסקנה שניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של המשיב תהיה קטנה יותר, ואני מורה על שחרורו בתנאים הבאים:
- (א) ערבות עצמית על-סך 50,000 ₪.
- (ב) ערבות צד ג' על-סך 30,000 ₪, שתוחתם על-ידי שני ערבים טובים. הערבים יפקחו על המשיב במשך כל שעות היממה, ומחוייבים לדווח למשטרת ישראל, על כל הפרה מתנאי השחרור.
- (ג) הפקדה במזומן בסך 10,000 ₪ תוך 48 שעות.
- (ד) המשיב ישהה בתנאים של מעצר-בית מוחלט במשך כל שעות היממה בדירת מגוריו, בשדי ויצמן 58, נתניה.
- (ה) ניתן בזה צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד המשיב ובמידה ויש בידו דרכון, עליו להפקידו במזכירות בית-המשפט תוך 7 ימים.
- (ו) מובהר למשיב שכל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תביא למעצרו עד תום החליכים.
- (ז) בהעדר ערבויות, ייעצר המשיב ויובא בפניי ביום 13.11.2003.
- (ח) בהסכמת בא-כוח המשיב, אני פוסל את רשיון-הנהיגה של המשיב עד לתום החליכים המשפטיים נגדו ב-ת.פ. 40336/03 (מחוזי-ת"א).
- ניתנה והודעה בפומבי היום, י"א בחשוון התשס"ד, 6 בנובמבר 2003.
- חאלד כבוב, שופט